

vi havde for forbedringsarbejder, havde udspillet sin rolle. Jeg er godt klar over, at det var en del af finanslovsforliget, at den ordning udgik.

Jeg vil skynde mig at sige, at det ikke var noget. Det Konservative Folkeparti deltog i med særlig stor glæde, og jeg vil skynde mig at sige som min afslutning, at det er stadig Det Konservative Folkepartis opfattelse, at vi på sigt skal have en fradragsordning for dokumenteret vedligeholdelsesarbejde. Det tror vi vil gavne dansk industri, dansk eksport, det danske boligmarked langt mere end mange af de betragtninger om eksportstøtte og eksportfremme, der i øvrigt er indeholdt i redegørelsen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. John Vinther kommenterede mine udtalelser til Det Fri Aktuelt i dag – citeret i Radioavisen – og jeg forstod, at de havde vakt en vis ophidselse. Det er jo altid rart, når man kan få folk til at vågne op.

I hvert fald var den konservative melding, at man med næb og kløer ville stritte imod det, som var mit forslag, nemlig at tage ejerboligen ud af skattebilletten ud fra den betragtning, at man derved fjernede både skattefradrag og lejeværdi.

Det er da rigtigt, at hvis man gjorde det på en meget uhensigtsmæssig måde og meget hurtigt og sådan noget, ville det være katastrofalt. Og hvis man gjorde det fuldstændigt, ville det koste boligejerne forskellen mellem 25 mia. kr. og 6 mia. kr., og det er selvfølgelig mange penge.

Så fik jeg lidt senere i hr. John Vinthers ordførtale et klap på skulderen, for jeg havde jo til gengæld sagt noget meget fornuftigt i går om den individuelle boligstøtte, som helt oplagt, når 50 pct. af lejerne kunne få boligstøtte, ikke havde en social profil, og det er vi enige om.

Derfor kan jeg selvfølgelig ikke lade være med at spørge hr. John Vinther, om nu forskellen i de to reaktioner skyldes, at hr. John Vinther mener, at de 19 mia. kr. til boligejerne til gengæld har den sociale tyngde forårsaget af, at her giver man virkelig penge til folk med et socialt behov. Så giver det, hr. John Vinther siger, jo god mening. Men så vil jeg godt have dokumentation for, at det faktisk forholder sig sådan, for det er der vist egentlig ikke nogen der hidtil har prøvet på at underbygge.

Under alle omstændigheder synes jeg, det er en påfaldende form for borgerlig skizofreni – og jeg vil godt sige det så stærkt: Borgerlig skizo-

freni – der ligger i, at hvis det er boligstøtteudgifter, så hidser man sig voldsomt op, men hvis det er indirekte støtte til ejerboligen, så er det helt i orden, og så vil man med næb og kløer stritte imod en afskaffelse.

Begge dele er med til at skabe det statsunderskud, vi har i dag, må jeg sige til hr. John Vinther, og derfor synes jeg, det egentlig ville klæde Det Konservative Folkeparti at gå lidt mere seriøst ind i den diskussion.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige, at uanset hvor mange prøveballoner der bliver sendt op i denne tid, er der ingen boligejere, der behøver at frygte noget som helst. Jeg vil gerne understrege: Ingen boligejere behøver at få søvnløse nætter over, hvordan CD vil forholde sig de næste 30 år, for så lang tid kan jeg se vi må se frem.

CD's gruppe har hverken drøftet eller taget stilling til noget andet end det, der ligger i skattereformen, og det står vi ved. Vi har lige fået genoprettet den tillid til boligmarkedet, som kom efter skattereformen, og hvad vi ellers har været igennem. Der er lagt lån om for 300 mia. kr. Skulle vi så til at prøve på nye fiduser? Aldrig i livet. Vi står som sagt ved det, vi har sagt ja til, og heller ikke mere.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil tillade mig at blande mig i regeringspartierne diskussion om rentefradraget og sige, at nu kan det jo gå hen og være af historisk interesse, hvad CD mener om 30 år.

Men jeg synes, det var meget interessant at se det radikale udspil, nemlig en opfordring til en aftrapning over tid. Det skal ske ordentligt af hensyn til de mennesker, der har disponeret efter de nugældende forhold, men det må dog være nærliggende for et land, der har haft gældsætning som et af problemerne igennem en meget lang periode, at være optaget af et incitament til at formindske gældsætningen.

Det er jo en mindretalsregering, vi har med at gøre, som i øvrigt boligpolitisk tit har kigget til venstre, og jeg vil sige, at SF meget gerne vil være med til at diskutere en aftrapning af rentefradraget.

Forskellen på støtten til det, man kalder det ikkestøttede byggeri – som i parentes bemærket er det, der får den største støtte, det er jo dokumenteret i redegørelsen – og støtten til det, man